

Sygn. akt II Ka 90/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2023 r. sprawy

E. S.

oskarżonego o czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 29 listopada 2022 r. sygn. akt II K 897/21

I. w zaskarżonej części, a na podstawie art. 435 kpk także w zakresie czynów zarzuconych P. K. (1) i D. B., wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. w zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia uznaje P. K. (1) za winnego tego, że w nieustalonym dniu w okresie od 5 do 6 czerwca 2021r. przy ulicy (...) w Ł., powiat (...), województwo (...), poprzez siłowe otwarcie uszkodzonego wcześniej okna wszedł do wnętrza niezamieszkanego domu stanowiącego własność D. J., a następnie przeszukał pomieszczenia mieszkalne, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 193 kk i za ten czyn na podstawie art. 193 kk skazuje go,

2. w zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia uznaje P. K. (1), D. B. i E. S. za winnych tego, że w dniu 9 czerwca 2021r. przy ulicy (...) w Ł., powiat (...), województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu, przez uszkodzone wcześniej okno weszli do wnętrza niezamieszkanego domu stanowiącego własność D. J., a następnie dokonali przeszukania pomieszczeń, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 193 kk i za ten czyn na podstawie art. 193 kk skazuje każdego z oskarżonych, zaś na podstawie art. 193 kk wymierza D. B. i E. S. kary grzywny w wysokości po 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wobec każdego z nich na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) zł,

3. przyjmuje, iż P. K. (2) czynów z pkt I.1 i I.2 wyroku Sądu Okręgowego dopuścił się w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyli w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91 § 1 kk i za te czyny na podstawie art. 193 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza P. K. (1) karę grzywny w wysokości 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) zł,

4. uchyla rozstrzygnięcia z pkt III, VII i VIII wyroku,
5. przyjmuje, iż zaliczenie dokonane w pkt IV wyroku dotyczy kary grzywny orzeczonej wobec P. K. (1),
6. przyjmuje, iż zaliczenie dokonane w pkt V wyroku dotyczy kary grzywny orzeczonej wobec D. B.,
7. przyjmuje, iż zaliczenie dokonane w pkt VI wyroku dotyczy kary grzywny orzeczonej wobec E. S.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego P. K. (1) kwotę 700 zł, zaś od D. B. kwotę 500 zł tytułem opłaty za obie instancje;

IV. zasądza od oskarżonego E. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz kwotę 20 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 90/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 29 listopada 2022r. w sprawie II K 897/21

6.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

6.3. *Granice zaskarżenia*

6.1.1. <i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. <i>Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli	

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

6.5. *Ustalenie faktów*

6.1.3. <i>Fakty uznane za udowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Zarzut z pkt III apelacji:</p> <p>zarzut obraży przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. polegającej na:</p> <p>a) nienależytym rozważeniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i odmówieniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego E. S., w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazywał, że niczego nie zniszczył w domu pokrzywdzonej, niczego nie ukradł oraz nie miał zamiaru niczego ukraść, a kiedy przybył na miejsce wszystko było już zniszczone, w sytuacji gdy treść złożonych przez niego wyjaśnień znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach P. K. (1) i D. B. z postępowania przygotowawczego, które zostały uznane przez Sąd za wiarygodne w całości.</p> <p>b) bezkrytycznym obdarzeniu walorem wiarygodności zeznań pokrzywdzonej D. J. i uznaniu, że zeznania te są zgodne z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, w sytuacji, gdy zeznania pokrzywdzonej pozostają w sprzeczności z uznanym przez Sąd z wiarygodny dowodem ze zdjęć pochodzących z kamery fotopułapki znajdujących się na płycie CD na k. 299 akt sprawy, w zakresie tego, kiedy zostało uszkodzone okno podpiwniczenia oraz kiedy został zdemontowany grzejnik</p> <p>c) bezkrytycznym obdarzeniu walorem wiarygodności zeznań</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>świadka G. J., mimo iż świadek ten wiedzę na temat tego, w jakim stanie znajdował się dom pokrzywdzonej przed przybyciem oskarżonych oraz kiedy powstały konkretne uszkodzenia posiada przede wszystkim z relacji pokrzywdzonej, w zeznaniach której w tym zakresie widoczne są sprzeczności z uznanym przez Sąd z wiarygodny dowodem ze zdjęć pochodzących z kamery fotopułapki znajdujących się na płycie CD na k. 299 akt sprawy</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- Sąd Okręgowy podziela zarzut błędnej oceny wiarygodności wyjaśnień E. S.. Trafnie wskazuje obrońca, iż oskarżony – podobnie jak pozostali sprawcy – konsekwentnie nie przyznawał się do wtargnięcia do domu w celu kradzieży znajdującego się tam mienia oraz nie przyznawał się do dokonania zniszczeń w domu. W tym zakresie twierdzenia oskarżonego znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach pozostałych oskarżonych, którzy wprawdzie składali oświadczenie o przyznaniu się do dokonania zarzuconego im czynu, lecz z treści składanych przez nich wyjaśnień wynika wprost, że przyznanie się do winy obejmowało jedynie wtargnięcie do domu. Sprawcy także wskazywali zgodnie, że zastali wewnątrz domu splądrowane i zniszczone.</p> <p>- zgodzić się także należy z obrońcą, że okoliczności tej sprawy, a zwłaszcza ujawnienie obecności innej osoby w tym domu wskazują na to, że do zniszczeń mogło</p>		

dojść w innym terminie, zaś oskarżeni w dniu 09 czerwca 2021r. jedynie zastali taki stan wnętrza domu. Słusznie obrońca argumentuje, że funkcjonariusze policji zjawili się na miejscu po upływie kilkunastu minut od ujawnienia obecności osób przez zamontowaną kamerę, zaś przy oskarżonych oraz wewnątrz domu nie ujawniono żadnych narzędzi, z pomocą których oskarżeni mogliby pociąć poszycie krzesel, foteli czy wersalek.

- Sąd Okręgowy zgadza się także z zarzutem obrońcy, iż zeznania pokrzywdzonej pozostają częściowo sprzeczne z obiektywnym materiałem dowodowym w postaci zdjęć pochodzących z kamery fotopułapki. Przykładowo należy wskazać na niewiarygodne zeznania pokrzywdzonej co do czasu zdemontowania grzejnika czy powstania zniszczenia okna w podpiwniczeniu domu.

Wniosek

wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego E. S. od zarzuczonego mu czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

mimo dokonania przez Sąd Rejonowy dowolnej oceny wiarygodności wyjaśnień E. S. w sprawie nie powstały przesłanki uzasadniające uwzględnienie wniosku apelacji, gdyż nawet w przypadku braku innych dowodów wyjaśnienia oskarżonego byłyby

wystarczające do przypisania mu czynu z art. 193 kk		
3.2.	<p>zarzut z pkt IV apelacji:</p> <p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony E. S. w dniu 9 czerwca 2021 roku działając wspólnie i w porozumieniu z D. B. i P. K. (1) dokonali zniszczenia w domu pokrzywdzonej dziesięciu krzesel, sześciu foteli, regałów różnego typu, dwóch wersalek i jednego łóżka, w sytuacji gdy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżeni nie mieli ze sobą żadnych narzędzi w postaci np. noży, nożyczek, siekiery, które umożliwiłyby im dokonanie takich zniszczeń i narzędzia takie nie zostały znalezione ani przy oskarżonych, ani też na miejscu zdarzenia; - oskarżeni znajdowali się w domu pokrzywdzonej do przyjazdu funkcjonariuszy policji przez okres zaledwie 15 minut, zatem nie byłoby w stanie w tak krótkim czasie dokonać takich zniszczeń; - po ostatniej wizycie pokrzywdzonej w domu w dniu 7 czerwca 2021 roku, a przed tym jak w domu pokrzywdzonej pojawili się oskarżeni (przed 9 czerwca 2021 roku) na zdjęciu nr 457 z kamery fotopułapki (płyta CD na k. 299 akt sprawy) został ujawniony nieznany, niezidentyfikowany przez pokrzywdzoną mężczyzna, niebędący żadnym z oskarżonych, który mógł dokonać tych zniszczeń; - sam Sąd w uzasadnieniu wyroku uznał, że niewykluczone, iż do pustostanu przychodzili 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>również inni sprawcy, którzy najprawdopodobniej odcięli grzejniki i ukradli do nich rury, a zatem nie można wykluczyć, że to ci sami sprawcy, a nie oskarżeni dokonali również pozostałych zniszczeń w domu pokrzywdzonej</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - Sąd Okręgowy podziela zarzut obrońcy, iż w przedmiotowej sprawie doszło do dokonania błędnych ustaleń faktycznych, które następnie skutkowały bezpodstawnym przypisaniem E. S. czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk - Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony i pozostali sprawcy dokonali zniszczeń w domu D. J. oraz usiłowali dokonać kradzieży mienia mimo: <ul style="list-style-type: none"> - braku ujawnienia przy nich jakichkolwiek narzędzi służących im do wyrządzenia rozległych zniszczeń, - nieustalenia motywu oskarżonych do dokonania zniszczenia wnętrza domu, - ustalenia że przed zdarzeniem z dnia 09 czerwca 2021r. w tym domu panował już bałagan, zaś wnętrze domu było zniszczone, a grzejniki czy żyrandol zdemontowane, - ustalenia, że w tym domu przed zdarzeniem przebywał inny niezidentyfikowany mężczyzna. - w ocenie Sądu Okręgowego, materiał dowodowy sprawy stanowi podstawę do przyjęcia jedynie 		

<p>tego, że w dniu 9 czerwca 2021r. E. S. wspólnie z pozostałymi oskarżonymi poprzez siłowe otwarcie uszkodzonego wcześniej okna wszedł do wnętrza niezamieszkałego domu, a następnie przeszukał pomieszczenia mieszkalne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego E. S. od zarzuconego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>mimo dokonania przez Sąd Rejonowy błędnych ustaleń faktycznych w zakresie usiłowania dokonania kradzieży z włamaniem przez E. S., w sprawie nie powstały przesłanki uzasadniające uwzględnienie wniosku apelacji, gdyż nawet w przypadku braku innych dowodów wyjaśnienia oskarżonego byłyby wystarczające do przypisania mu czynu z art. 193 kk</p>		
<p>3.3.</p>	<p>zarzut z pkt II apelacji: zarzut obraży przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez sprzeczność orzeczenia w zakresie sposobu dostania się przez oskarżonego do wnętrza domu pokrzywdzonej, która zachodzi między sentencją zaskarżonego wyroku, a treścią jego uzasadnienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
trafnie wskazał obrońca, iż pomiędzy treścią wyroku a uzasadnieniem zachodzi sprzeczność co do tego, w jaki sposób E. S. i pozostali oskarżeni dostali się do domu w dniu 09 czerwca 2021r. Z opisu przypisanego w pkt I wyroku czynu wynika, że sprawcy „po uprzednim wybiciu szyby w oknie podpiwniczenia niezamieszkałego domu” weszli do środka domu. Natomiast z ustaleń faktycznych zawartych w rubryce 1.1. wynika, że w dniu 9 czerwca 2021r. sprawcy weszli do domu po uprzednim wybiciu szyby w oknie piwnicy (pierwszy akapit) oraz że „oskarżeni w dniu 9 czerwca 2021r. weszli przez otwarte okno, a następnie dokonali zniszczeń” (drugi akapit)		
Wniosek		
wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego E. S. od zarzuconego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wskazana powyżej sprzeczność nie może stanowić podstawy do zmiany wyroku zgodnie z wnioskiem apelacji, gdyż w orzecznictwie podnosi się jednoznacznie, że co do zasady istotna z punktu widzenia znamion czynu jest wyłącznie treść wyroku. Nadto kwestia sprzeczności w ustaleniach faktycznych dotyczących przebiegu		

<p>zdarzenia z dnia 09 czerwca 2021r. straciła na znaczeniu z uwagi na zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu E. S.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>zarzut z pkt I apelacji:</p> <p>zarzut obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk poprzez błędne zastosowanie tych przepisów w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym, z którego nie wynika, aby oskarżony usiłował cokolwiek zabrać w celu przywłaszczenia z domu pokrzywdzonej, a zatem swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion określonych w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>należy zgodzić się z poglądem skarżącej, iż Sąd Rejonowy w pkt I wyroku przypisał oskarżonym, w tym E. S., czyn, z którego opisu nie wynika, aby zachowanie sprawców wyczerpało znamiona czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk. Otóż z opisu czynu wynika jedynie, że obaj oskarżeni po wybiciu szyby weszli do wnętrza domu i dokonali zniszczeń, „jednak nie osiągnęli zamierzonego celu z uwagi na interwencję podjętą przez funkcjonariuszy policji”. Z opisu czynu nie wynika zatem jakiego zamierzonego celu nie osiągnęli sprawcy, zaś okoliczności tej nie sposób domniemywać, czy wskazać jej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W tych okolicznościach zgodzić się należy z obrońcą, iż doszło do obrazy przepisu art. 279 § 1 kk.</p>		

Wniosek	
wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego E. S. od zarzuconego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
wskazane uchybienie wprawdzie skutkowało brakiem możliwości przypisania oskarżonemu dokonania czynu z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk (w przypadku braku apelacji na niekorzyść oskarżonego), jednakże czyn przypisany oskarżonemu zawierał wszystkie znamiona czynu z art. 193 kk, zatem wniosek o uniewinnienie oskarżonego nie był uzasadniony	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	- E. S. w zdarzeniu objętym zarzutem z pkt I aktu oskarżenia brał udział wspólnie z P. K. (1) i D. B., zaś rola każdego z nich w zdarzeniu była taka sama, tj. działanie wszystkich oskarżonych ograniczyło się do wtargnięcia w dniu 9 czerwca 2021r. do domu należącego do D. J.. - z tych samych względów należy przyjąć, że w zakresie czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia działanie P. K. (1) ograniczyło się wtargnięcia i przeszukania pomieszczeń przez P. K. (1).
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
- właściwie oceniony materiał dowodowy stanowi podstawę do przyjęcia ustaleń o tym, że działanie P. K. (1) (w zakresie obu zarzuconych mu czynów) i D. B. (w zakresie zarzuconego mu czynu) ograniczyło się jedynie	

do siłowego wejścia do wnętrza niezamieszkanego domu, a następnie do przeszukania pomieszczeń. Brak podstaw do przyjęcia, że oskarżeni działali z zamiarem dokonania kradzieży nieokreślonych przedmiotów, a tym bardziej brak podstaw do przyjęcia, że oskarżeni przebywając wewnątrz domu dokonali zniszczeń opisanych przez pokrzywdzoną. Także w przypadku tych oskarżonych nie znaleziono przy nich żadnych przedmiotów należących do pokrzywdzonej, nadto nie ujawniono przy nich żadnych narzędzi, za pomocą których sprawcy byłiby zdolni do dokonania tak rozległych zniszczeń wewnątrz domu. Warto w tym kontekście zwrócić uwagę na postawę tych oskarżonych podczas ich przesłuchania w charakterze podejrzanych. Obaj sprawcy przyznali się jedynie do pobytu w tym domu, zaś konsekwentnie zaprzeczali dokonaniu jakichkolwiek zniszczeń czy chęci dokonania kradzieży mienia pokrzywdzonej.

- Sąd na podstawie art. 435 kpk zmienił zaskarżony wyrok także wobec P. K. (1) i D. B., gdyż przemawiały za tym te same podstawy co w przypadku E. S., zaś utrzymanie wyroku wobec tych dwóch oskarżonych skutkowałoby wykonaniem wobec tych sprawców kar rażąco surowych

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

5.1.1.

Przedmiot utrzymania w mocy

sposób zaliczenia okresów zatrzymania oskarżonych (pkt IV-VI wyroku)

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał okresy pozbawienia wolności podlegające zaliczeniu

6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

w zaskarżonej części, a na podstawie art. 435 kpk także w zakresie czynów zarzuconych P. K. (1) i D. B., Sąd Okręgowy zmienił wyrok w ten sposób, że:

1. w zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia uznał P. K. (1) za winnego tego, że w nieustalonym dniu w okresie od 5 do 6 czerwca 2021r. przy ulicy (...) w Ł., powiat (...), województwo (...), poprzez siłowe otwarcie uszkodzonego wcześniej okna wszedł do wnętrza niezamieszkanego domu stanowiącego własność D. J., a następnie przeszukał pomieszczenia mieszkalne, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 193 kk i za ten czyn na podstawie art. 193 kk skazał go,

2. w zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia uznał P. K. (1), D. B. i E. S. za winnych tego, że w dniu 9 czerwca 2021r. przy ulicy (...) w Ł., powiat (...), województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu, przez uszkodzone wcześniej okno weszli do wnętrza niezamieszkanego domu stanowiącego własność D. J., a następnie dokonali przeszukania pomieszczeń, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 193 kk i za ten czyn na podstawie art. 193 kk skazał każdego z oskarżonych, zaś na podstawie art. 193 kk wymierzył D. B. i E. S. kary grzywny w wysokości po 250 stawek dziennych, ustalając wobec każdego z nich na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość stawki dziennej na kwotę 20 zł,

3. przyjął, iż P. K. (2) czynów z pkt I.1 i I.2 wyroku Sądu Okręgowego dopuścił się w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyli w warunkach ciągu przestępstw określonych w art. 91 § 1 kk i za te czyny na podstawie art. 193 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył P. K. (1) karę grzywny w wysokości 350 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość stawki dziennej na kwotę 20 zł,

4. uchylił rozstrzygnięcia z pkt III, VII i VIII wyroku,

5. przyjął, iż zaliczenie dokonane w pkt IV wyroku dotyczy kary grzywny orzeczonej wobec P. K. (1),

6. przyjął, iż zaliczenie dokonane w pkt V wyroku dotyczy kary grzywny orzeczonej wobec D. B.,

7. przyjął, iż zaliczenie dokonane w pkt VI wyroku dotyczy kary grzywny orzeczonej wobec E. S.

Związłe o powodach zmiany

- ustalony stan faktyczny stanowił podstawę do zmiany opisu i kwalifikacji prawnej czynów zarzuconych wszystkim oskarżonym, gdyż zachowanie oskarżonych wyczerpywało znamiona strony przedmiotowej i podmiotowej występkę z art. 193 kk; dodatkowo Sąd Okręgowy przyjął, że w nieustalonym dniu pomiędzy 5 a 6 czerwca 2021r. P. K. (2) wszedł do wnętrza domu poprzez siłowe otwarcie uszkodzonego wcześniej okna, gdyż analiza zdjęć z fotopułapki prowadzi do wniosku, że uszkodzenie szyby okna podpiwniczenia domu powstało wcześniej (tj. powstało uszkodzenie szyby w postaci promieniście rozchodzących się pęknięć szyby, bez naruszenia jej integralności), zaś pokrzywdzona konsekwentnie wskazywała w swych zeznaniach, że po każdym pobycie w tym domu pozostawiała zamknięte okno.

- za popełnienie czynów z art. 193 kk Sąd Okręgowy skazał każdego z oskarżonych na karę grzywny mając na uwadze stopień winy oskarżonych, stopień szkodliwości społecznej tych czynów oraz właściwości i warunki osobiste każdego z oskarżonych, a także ich postawę w toku postępowania karnego. Wysokość kar została ukształtowana zgodnie z dyrektywami wymiaru kary, zaś wysokość jednej stawki dziennej do możliwości finansowych oskarżonych;

- w konsekwencji wymierzenia kar grzywny niezbędne było uchylene rozstrzygnięć z pkt III, VII i VIII wyroku. W zakresie uchylene rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody należy podkreślić, że sprawcy nie dokonali zniszczeń wewnątrz domu (zaś P. K. (2) nie uszkodził szyby okna), zatem nie mogą być zobowiązani do naprawienia szkody wynikającej z tych zniszczeń;

- niezbędne było ustalenie, że dokonane zaliczenie okresów pozbawienia wolności oskarżonych w sprawie dotyczy wymierzonych kar grzywny.

6.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
6.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylene</i>		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k. -----

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III, IV	<p>- wobec skazania oskarżonych za czyn z art. 193 kk na karę grzywny niezbędne było wymierzenie oskarżonym jednej opłaty od orzeczonych kar grzywny, której wysokość została określona na podstawie art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych;</p> <p>- apelacja obrońcy nie okazała się w całości zasadna, zatem oskarżony E. S. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk powinien ponieść koszty sądowe za postępowania odwoławcze w całości, gdyż w sprawie nie istnieją podstawy do zwolnienia go od zapłaty tych kosztów</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana